

MIJN God, ik kan me zo machteloos voelen bij het lijden van mensen, zeker van hen die me dierbaar zijn. Ik zou bijna echt hun plaats willen innemen, hen weerbaarheid geven of verlossing van eenzaam verdriet. Het is zo jammer dat mensen het niet gewend zijn om te gaan met verdriet en het uiten daarvan. Er is zoveel dat niet wordt uitgesproken. Blijkbaar zijn we daarin niet geoefend. Het is net of we lijden ver van het leven moeten houden, terwijl het er zo dicht bij staat. Lijden kan een mens, iedere mens, zomaar overvallen. Er zijn de kleine ongemakken die we snel weten te integreren, maar er is vaak ook ingrijpend lijden dat een mensenleven en dat van een heel gezin op zijn kop zet.

Waarom zijn we zo bang van onze emoties? Ons laten raken in ons hart kan ons slechts meer mens maken en ook fijngevoeliger en vrijgevinger. In onze samenleving lijkt daar weinig ruimte voor. Het is cool om stoer te zijn. Het is cool om zonder gevoelens pijn te incasseren. Waarom?

Als ik me droevig voel, mijn God, dan stap ik altijd naar U. Maar als ik daarmee bij mensen terecht wil, dan stel ik vast dat slechts weini-

Met een soepel hart

ANITA GALLE

gen echt willen luisteren, laat staan meegaan. Vele contacten vinden we goed, maar meegaan met elkaar in moeilijke momenten, zover willen mensen zelden gaan. Soms vraag ik me af hoe het komt dat het maar niet doordringt tot ons mensen dat wij uit het leven meer zouden kunnen halen, indien we meer vanuit ons hart zouden leven. Het is wel zo dat wie zijn hart openstelt, automatisch kwetsbaarder wordt en veel intenser zal aanvoelen wat er in de wereld gebeurt. Dat is niet altijd eenvoudig.

Soms vraag ik u, mijn God, me rust te geven. Ik bedoel dan dat ik geraakt word door het lijden, het grote en het kleine, en dat ik dat lijden vervolgens soms moeilijk kan loslaten, ook al deed ik alles wat binnen mijn mogelijkheden ligt. Eenmaal geraakt door lijden, vind ik het veel moeilijker om grenzen te stellen. Een mens moet zelf ook nog leven, werken, bidden, vertoeven in de stilte. Ik vind het bepaald geen eenvoudige evenwichtsoefening tussen uw krachtige appèl en de nood mijn eigen leven te organiseren.

Zich laten raken past niet meteen in onze samenleving waar alles snel moet. Daarin geldt blijkbaar vooral een defensieve houding, veeleer iets van 'onraakbaarheid'. Wie geraakt is, moet halt houden. Wie geraakt is, moet zijn eigen plannen loslaten. Ik heb de ervaring dat diepe zaken in het leven niets met snelheid te maken hebben, ook niet om ze je eigen te maken. Integendeel, diepe zaken hebben een eigen ritme dat veel eerder aansluit bij de natuur, waar alles traag groeit en z'n tijd vraagt. Het komt erop aan dat we met een soepel hart kunnen leven. In die zin dat het openstaat. Een soepel hart kan vergeven, relativeren. Een soepel hart kan zijn eigen tijdsindeling laten doorkruisen, kiest eerder voor de ander dan voor zichzelf. Hoe kunnen we ons toch oefenen, mijn God, om ons hart soepeler te maken?

Kinderen hebben de gave om de harten van mensen soepeler te maken. Volwassenen ontdooiden in de nabijheid van kinderen. Kunst kan ook raken, of iets wat iemand zomaar doet voor een ander. Maar ook lachen is beslist een 'soepelmaker'. Ook nederigheid hoort daar wat mij betreft bij. Dit zorgt ervoor dat een hart niet verhardt. Nederigheid heeft niets te maken met een zich bewust zijn van z'n menselijkheid, van de verbondenheid met U, mijn God, als dragende kracht. Een mens kan groots zijn, maar tegelijk voel ik me klein en weet ik dat mijn hart gelukkig thuis is in het uwe, mijn God.

OMROEP

• 9 december, 9 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23 uur via Canvas). „Dat wordt lachen”, zullen velen gedacht hebben, toen ze afstemden op de kloosterserie *The Monastery*, gedraaid in de benedictijnenabdij in het Britse Worth. Maar dat de serie drie miljoen Britse kijkers aan hun scherm zou kluisteren, had niemand durven te voorspellen. Abt Christopher Jamison echter geloofde in het project. Het format van de Braambosserie *Niet van deze wereld*, waarvan het programma vanavond een aflevering is, lijkt wel abt Christopher op het lijf geschreven, een man die de kijker een bijwijlen zeer aanstekelijke en gezond kritische manier een spiegel voorhoudt • „Wil de laatste de deur dicht trekken?” Sommigen nemen deze woorden graag in de mond als het gaat om Kerk en geloof. Hoe anders klinken mensen die ervan overtuigd zijn dat *Zijn verhaal moet doorgaan!* In deze eerste aflevering ontmoet de kijker Chris Coppens, classica van opleiding en moeder van vijf. Om zich nog meer te kunnen inzetten voor mensen, volgde ze een opleiding pastoraal werkster. Haar drijvende kracht is het zich persoonlijk gedragen weten door God. Zijn nabijheid wil ze tastbaar maken.

*Mijn God,
maak onze harten soepel,
zodat we geraakt worden
door anderen,
door alles wat er in de wereld gebeurt.
Help ons met uw Geest
ons te oefenen in nederigheid, mildheid,
U zij dank!*

De vrome kudde

ARM ZIJN

Ik stam uit een arme familie. Zelfs zo arm, dat mijn jongste broertje moest slapen in de kartonnen doos van onze flatscreen met lcd-scherm!

Ingezonden door André Crampe

ARBEIDSONGEVALLEN

Een laatste greep uit – authentieke – verslagen van arbeidsongevallen aan boord van Belgische koopvaardijsschepen:

De bootsman was aan de deuren van het tussendek dicht te maken wanneer een van deze deuren op zijn linkerbeen viel. De deur werd onmiddellijk door de 1ste stuurman gehoffen en de bootsman heeft zich kunnen loskrijgen.

Het slachtoffer verklaart: ik ben aan boord gekomen en ik heb bij het verlaten van de gangway uitgegleden en ik heb mijn duim geplooid als ik mijn vzl heb willen tegenhouden.

Terwijl Jansens uit zijn badkamer kwam, slaagde zijn hoofd tegen de deur en zijn brillen zijn op de grond gevallen.

Ingezonden door Isidora Cornelis

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? *Kerk+Leven* • *Vrome Kudde*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

VLAAMSE PUZZELS DEPUZZELAAR

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méer van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.
Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: CAMPAGNE

lied	geheel	zeep-	kleding-	groente	kleur
wanorde	rijstdrank	water	stuk	eigen-	
				dom	
			rivier in Spanje	5	
kunst- uitleen					
jongen	6				
			wereld- deel		
			griezelig		
muziek- stijl		plechtige belofte		edel- metaal	dopheide
aange- hecht takje	afmeting				vinnige klap
	destijds	1			
		ik (Lat.)		3	eerwaar- de vader muurhol- te
		aarden vaas			
vrucht	bejaard		verbond		
	vogel- product	2	landbouw- werktuig		
			bevel- schrift		
teder		8		schut- sluis	7

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---